

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 3T/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819010085
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Arpád Koreň
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7819010085.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Arpád Koreň, v trestnej veci obžalovaného V. B. a spol., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. júna 2019 v Rožňave,

r o z h o d o l :

1/ Obžalovaný V. B., K.. XX.XX.XXXX B. Y., I. O. Š., Q. XXX/X,
t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby
a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice v inej trestnej veci,

2/ Obžalovaný mladistvý E. G., K.. XX.XX.XXXX B. Y., I. O. Š.,
X. XXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby
a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice,

s ú v i n n í,

že dňa 06.11.2018 vo večerných hodinách približne v čase okolo 20.15 - 20.30 h v obci Štítnik, okres Rožňava, po predchádzajúcej vzájomnej dohode a požití alkoholických nápojov na Rožňavskej ulici, na chodníku pri moste, napadli poškodeného H. S. tým spôsobom, že ho odzadu sotili, v dôsledku čoho spadol na zem a obžalovaný mladistvý E. G. so slovami „daj peniaze a buď ticho“ a „kde máš poschovávané peniaze“ mu prehľadal vrecká na ošatení, po čom mu z vrecka montérkovej bundy vybral bankovku v nominálnej hodnote 20 € a z vrecka vesty mu vzali krabičku cigariet zn. Golden gate, plastový zapaľovač a z vrecka nohavíc mince v hodnote 3,40 €, po čom z miesta ušli, čím poškodenému H. S. odcudzením vecí spôsobili škodu vo výške 27,40 €,

t e d a

spoločným konaním

- použili proti inému násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,
- dopustili sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného,

č í m s p á c h a l i

v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 161/2018 Z. z. zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 citovaného Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) citovaného Trestného zákona a súd ich

o d s u d z u j e :

I.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Rožňava sp.zn. 3T/118/2018-148 zo dňa 01.02.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7To/21/2019-172 zo dňa 04.04.2019, ktorým bol obžalovanému V. B. pre prečin podľa § 194 ods. 1

Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a súd ho za teraz posudzovaný zločin a prečin a prečin, z ktorého bol uznaný za vinného uvedeným skorším rozsudkom

o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1, § 38 ods. 2,5,7, § 41 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na prirážajúce okolnosti uvedené v ustanoveniach § 37 písm. m) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 66 (šesťdesiatšesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je obžalovaný povinný oznamovať po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody probačnej a mediačnej úradníčke Okresného súdu Rožňava potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tieto aj preukazovať, a to najmenej jedenkrát za kalendárny mesiac.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je obžalovaný povinný po výkone trestu odňatia slobody osobne sa hlásiť u probačnej a mediačnej úradníčky Okresného súdu Rožňava najmenej jedenkrát za kalendárny mesiac.

Podľa § 77 ods. 1 písm. c) Trestného zákona je obžalovaný povinný po výkone trestu odňatia slobody vopred oznamovať probačnej a mediačnej úradníčke Okresného súdu Rožňava vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok akéhokoľvek druhu a množstva.

II.

Obžalovaného mladistvého E. G. podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 117 ods. 1,2, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v ustanoveniach § 36 písm. l), n) Trestného zákona a na prirážajúce okolnosti uvedené v ustanoveniach § 37 písm. h), m) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 117 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovaným V. B. U. Q. E. G., G. G. G. V. G., K.. XX.XX.XXXX, O. Š., X. XXX, povinnosť uhradiť spoločne a nerozdielne spôsobenú škodu poškodenému H. S., K.. XX.XX.XXXX, O. Š., Q. Q. XX, vo výške 27,40 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav taký, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný V. B., zvaný „E.“, v priebehu prípravného konania ako aj v štádiu konania pred súdom popieral spáchanie trestnej činnosti, ktorá mu bola kladená za vinu. Na svoju obhajobu uviedol, že v pohostinstve Aragonit popíjal na chodbe víno, ktoré dostal na volebnom mítingu. Po celý čas tam bol so spoluobžalovaným mladistvým G. a tu pre neho prišla aj polícia. Poškodeného pozná z videnia, ale nikdy sa s ním nebavil, neprepadol ho a nevzal mu žiadne veci. Na svojich výpovediach zotrval aj počas prevedenej konfrontácie so spoluobžalovaným aj poškodeným. V závere hlavného pojednávania obžalovaný uviedol, že si nič nepamätá, len to, že bol v tej krčme, kde prišla pre neho hliadka. Konkrétne dodal, že si nepamätá, že by bol poškodeného okradol, pretože mal vypité.

Obžalovaný ml.E. G., zvaný „F.“, viackrát v priebehu trestného stíhania zmenil svoje výpovede. Spočiatku tvrdil, že z pohostinstva sa vôbec nevzdialil a po celý čas bol s obžalovaným V. B.. Nanajvýš vyšiel von pred krčmu si zapáliť. Poprel, že by sa bol dopustil skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Neskôr zmenil svoju výpoveď s tým, že bol svedkom toho spolu aj so sestrou a svedkyňou Q. P., ako obžalovaný B. dobehol poškodeného, zatiahol ho do lesíka na hrádzi pri moste a pýtal od neho peniaze, kde kričal na poškodeného a dal mu aj facku. Vtedy mal obžalovaného B. upozorniť, nech nebije poškodeného po čom sa mal B. vrátiť do pohostinstva. Videl, ako obžalovaný B. vzal poškodenému cigarety a nejaké peniaze. Obžalovaný poprel, že by sa bol akýmkoľvek spôsobom zúčastnil konania popísaného v obžalobe.

Na zmenenej výpovedi spočiatku zotrval aj na hlavnom pojednávaní, no v jeho závere prehlásil, že sa ku celému skutku priznáva a skutok spáchal tak, ako je to uvedené v obžalobe a svoj čin oľutoval. Konkrétne uviedol, že potom ako obžalovaný B. povedal, že chce peniaze a vyšiel von za poškodeným, oni šli za ním (zrejme myslel aj uvedené svedkyne). Pri mieste činu - pri moste sa pridol k obžalovanému B. a potvrdil, že obaja prehľadali poškodeného, pričom konkrétne on mu zobral peniaze, a obžalovaný B. mu vzal cigarety a zapaľovač. Zotrval však na tom, že poškodený na zemi nebol.

Súd vykonal aj konfrontáciu medzi oboma obžalovanými, počas ktorej obžalovaný G. zopakoval svoju poslednú výpoveď, počas ktorej sa priznal k spáchaniu skutku, avšak obžalovaný B. uviedol, že sa na nič nepamätá a v dôsledku opitosti sa nepamätá na to, že by bol poškodeného okradol.

Poškodený H. S. v podstate v priebehu celého trestného stíhania zotrval na podstate svojho obvinenia a skutok popísal tak, ako je to uvedené v obžalobe. Uviedol, že keď sa z pohostinstva vybral smerom domov, pred mostom ho obaja obžalovaní dobehli, sotili na zem, prehľadali mu vrecká a vzali mu cigarety, zapaľovač a peniaze. Pred mostom začul za sebou kroky a potom pocítil sotenie, spadol, pretočil sa na chrbát a vtedy videl, ako ho prehľadáva obžalovaný G. a obžalovaný B. stojí za ním. Obžalovaný G. ho vyzval, aby bol ticho, lebo inak dostane facku a pýtal sa, kde má schované peniaze. Po odchode obžalovaných, poškodený vstal, pohľadal si čiapku a šiel rovno na políciu. Tam oznámil, že ho predali a okradli „E.“ a „F.“. Poškodený zotrval na tom, že jednoznačne opoznal oboch obžalovaných priamo na mieste činu. Na polícii oznámil tak mená páchatelov ako aj uvedené prezývky. Svoju výpoveď doplnil tým, že počas prehľadávania obžalovaným G. ho po bunde poklepal aj B.. Poškodený zotrval na svojich výpovediach aj počas prevedených konfrontácií s obžalovanými, kedy im zopakoval svoju výpoveď do očí.

Svedok V. G., otec obžalovaného ml.E. G., vypovedal, že po mítingu v čase okolo 19.00 h až 20.00 h šiel s manželkou a synom do pohostinstva, pričom však syn bol po celú dobu s nimi, alebo sa nachádzal na chodbe. Ak sa vzdialil, tak len na krátku dobu, si zafajčiť. V pohostinstve sa zdržali až do záverečnej doby. Svedok sa nevedel vyjadriť, kam a s kým išiel syn, keď si šiel zapáliť. Obžalovaný ml.G. podľa vyjadrenia svedka v pohostinstve pil len malinovku.

Svedkyňa B. Q. potvrdila, že v pohostinstve obaja obžalovaní sedeli na chodbe a to sami dvaja. Pokiaľ ide o poškodeného, tento je stálym zákazníkom pohostinstva, má dobrú povahu a nie je konfliktný. Doposiaľ nemala problémy ani s obžalovanými. Nevedela sa vyjadriť k tomu, čo konzumovali obžalovaní, avšak potvrdila, že poškodený pil rum a kofolu. Poškodeného videla odchádzať, ale k času sa vyjadriť nevedela.

Svedkyňa K. G., sestra obžalovaného ml.G., vypovedala, že spolu s rodičmi, bratom a kamarátkou Q. P., boli po mítingu v pohostinstve, kde si kúpili kofolu a zdržiavali sa na chodbe s obžalovaným B.. Keď obžalovaný Viola videl odchádzať poškodeného, vtedy povedal „brácho budú lóve!“ načo sa postavil a odišiel za poškodeným. Aj oni vyšli von z pohostinstva, a to na druhú stranu cesty, kde fajčili. Nikde nešli, len tam stáli. Do pohostinstva sa už nevrátili a všetci 3 odišli domov. Obžalovaného Violu nevideli, že

kde odišiel. Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že nevidela, čo sa stalo, lebo bola tma, ale videla len to, že sa v diaľke rozprávali. Bližšie však túto výpoveď nekonkretizovala.

Svedkyňa Q. P. vypovedala, že tiež sa nachádzala v pohostinstve, kde si sadli na chodbu, kde sedel aj obžalovaný V. B.. Všimla si aj poškodeného. V jednej chvíli obžalovaný B. povedal obžalovanému ml.G. (chcem ženy a chcem „lóve“, pod' brácho, chcem „lóve“). Vtedy obžalovaný B. odišiel za poškodeným a svedkyňa spolu s obžalovaným ml.G. a svedkyňou K. G. vyšli vonku na chodník na druhú stranu zapáliť si cigarety. Z ďaleka videli, že obžalovaný B. dal poškodenému ruku a pýtal sa ho, či má „lóve“. Na otázky dodala, že miesto, kde sa mal obžalovaný B. rozprávať s poškodeným, je pri moste.

Vzhľadom na nepresnosti vo výpovedi svedkyne P., bola táto požiadaná, aby znázornila miesto, kde fajčili a odkiaľ videli skutkové okolnosti, ako aj miesto, kde sa mal zhovárať obžalovaný B. s poškodeným, avšak svedkyňa tieto miesta jednoznačne označiť nevedela. Svedkyňa ďalej uviedla, že asi po 10 minútach sa vrátili do pohostinstva, kde došiel aj obžalovaný Viola a ukazoval peniaze aj cigarety, ktoré vzal poškodenému.

Svedkyňa Q. I. vypovedala, že v pohostinstve videla oboch obžalovaných sedieť za stolom na chodbe, kde však sedeli sami dvaja a pred sebou mali malinovku a víno. Ona potom odišla preč.

Svedok Q. F. na hlavnom pojednávaní prehlásil, že sa už nepamätá na skutkové okolnosti v dôsledku uplynutého času. Potvrdil však, že prechádzal autom po ceste, keď videl na chodníku stáť obžalovaného ml.E. G. s 2 dievčatami. Bolo okolo 21.00 h, svietili pouličné svetlá a oni stáli pri moste. Nikoho iného si tam nevšimol, na druhú stranu sa nepozeral, bola tam tma. Na bližšie okolnosti, či to bolo, keď sa vracal z benzínového čerpadla, alebo tam práve išiel, si už nespomenul.

Svedok P. F., bývalý príslušník Obvodného oddelenia PZ v Štítniku, vypovedal, že vykonával nočnú službu spolu s kolegom V. B., keď sa dostavil poškodený a oznámil, že bol prepadnutý dvoma osobami v Štítniku na moste v smere na Rožňavu, ktorého strhli na zem, buchli ho a vzali mu cigarety a peniaze. Na otázku, kto to bol, výslovne uviedol „E.“ a „F.“. Na základe miestnych znalostí a praktických skúseností vedeli, že ide o obžalovaných V. B. a ml.E. G.. Svedok zostal na oddelení a kolega B. predviedol obžalovaného V. B., u ktorého boli nájdené cigarety, zapaľovač aj peniaze. Následne bola upovedomená vyšetrovateľka, ktorá sa obratom dostavila aj s výjazdom. Obžalovaný ml.G. nebol predvedený kvôli veku. Pokiaľ ide o zápis v úradnom zázname, kde sa uvádzalo, že sa skutku dopustil nestotožnený páchatel', takto sa to uvádza bežne v praxi kvôli tomu, že keď následne zaistia páchatel'a, kvôli výsledkom v objasnenosti sa následne uvedie skutočné meno páchatel'a, i keď vopred je známe, o koho ide.

V podstate rovnako vypovedal aj svedok V. B., ktorý je tiež už bývalým príslušníkom PZ v Štítniku a ktorý potvrdil, že poškodený oznámil prepadnutie zo strany „E.“ a „F.“. Dodal, že po predvedení obžalovaný V. B. vložil z vrečka cigarety a zapaľovač a mal povedať, že sú to veci, ktoré vzal H. S..

Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby V. B. zo dňa 07.11.2018 vyplýva, že u menovaného boli nájdené veci, a to krabička cigariet Golden Gate - červená krabička a mince v hodnote 1,07 €. Po vykonaní dychovej skúšky bolo u neho zistené množstvo alkoholu v prepočte 1,67 promile.

Zo správy Obecného úradu v Štítniku vyplýva, že verejné osvetlenie na ulici Rožňavskej dňa 06.11.2018 v čase od 20.00 h do 22.00 h bolo plne funkčné a nebola hlásená žiadna porucha na verejnom osvetlení.

Zo správy Slovenského hydrometeorologického ústavu v Košiciach vyplýva, že v uvedenom čase, v lokalite obce Štítnik bolo jasno, bez zrážok, fúkal slabý prevažne severný vietor, teplota vzduchu bola okolo 4 °C, povrch pôdy bol vlhký. Prízemná vodorovná dohľadnosť svetelných zdrojov dosahovala cca 3 až 4 km. V uvedenom čase už bolo po západe slnka, po astronomickom súmraku, bola noc a mesiac nesvietil.

Bezprostredne po čine dňa 06.11.2018 v čase od 22.00 h do 23.00 h bola vykonaná zápisnica o ohliadke miesta činu, pričom z vyhotovenej fotodokumentácia jasne vyplýva dobrá viditeľnosť na mieste činu a ako poškodený znázorňuje miesto, kde došlo k jeho prepadnutiu.

Súd sa podrobne oboznámil aj s ďalšími listinnými dôkazmi a celým ďalším spisovým materiálom. Po takto vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že obžalovaní spáchali posudzovaný skutok tak, ako je to opísané vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Je nesporné, že poškodený od prvého momentu, keď skutok oznámil na políciu, až do hlavného pojednávania, vypovedal rovnako a bez vážnych rozporov. Jednoznačne popísal miesto činu, konanie páchatel'ov a identifikoval ich. Z jeho výpovedí jasne vyplýva, že nebol v takom stave opitosti, aby prípadné výpadky pamäte dopĺňal vymyslenými skutočnosťami. Obžalovaný Viola síce v rámci celého trestného stíhania popieral spáchania činu, ktorý mu bol kladený za vinu, avšak z tohto konania bol usvedčený okrem poškodeného aj spoluobžalovaným E. G., svedkyňami G. a P., aj ďalšími nepriamymi dôkazmi. Jeho postoj k prejednávanej trestnej činnosti možno vysvetliť snahou vyhnúť sa trestnému postihu vzhľadom na predchádzajúce právoplatné odsúdenia k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Oproti tomu obžalovaný ml.E. G. zrejme menil svoje výpovede pod ťarchou vykonaných dôkazov.

Predovšetkým je nutné poukázať na rozporuplné výpovede svedkýň K. G. a Q. P., ktoré sa javia byť značne nevieryhodné. Súd poukazuje najmä na skutočnosť, že z ich výpovedí vyplýva, že sa mali zdržiavať na chodbe pohostinstva spolu s obžalovanými, čo je však v rozpore s výpoveďami vypočutých svedkov (B. Q.Á., Q. I.). Svedok V. G., otec obžalovaného ml.E. G., v podstate potvrdil, že obžalovaní boli na pohybe, a teda vzdľaovali sa z pohostinstva s odôvodnením, že idú fajčiť. Je zrejme, že poškodený H. S. v čase odchodu, nebol v tak podnapitom stave, že by ho musel niekto vykázať z pohostinstva, alebo že by mu musel niekto akýmkoľvek spôsobom pomáhať. Odišiel sám po tom, ako vypil jemu obvyklé množstvo alkoholu. Ako vyplýva z výpovedí svedkýň G. a P., ale aj obžalovaného ml.G., bezprostredne po poškodenom odišiel obžalovaný B., ktorý slovné naznačil, že chce peniaze, resp. že budú peniaze. K tomu mal privolať aj obžalovaného ml.G.. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že následne z pohostinstva vyšiel aj obžalovaný ml.G. aj obe menované svedkyne. Na základe poslednej výpovede obžalovaného ml.G. vyplýva, že sa pripojil k obžalovanému B. a spoločne popísaným spôsobom sa zmocnili osobných vecí poškodeného. Je vysoko pravdepodobné, že svedkyňami tohto činu boli v bezprostrednej blízkosti miesta činu aj svedkyne K. G. a Q. P.. Je totiž vylúčené, aby z miesta, ktoré označili vo svojich výpovediach („vyšli sme z pohostinstva na chodník na 2.stranu, kde sme stáli a fajčili“), pretože z tohto miesta vôbec nie je vidieť na miesto činu - most cez potok v smere na Rožňavu, pretože križovatka je od tohto miesta vzdialená 20 až 30 m a z tejto križovatky miesto činu 200 až 300 m. Keďže však v prvotných výpovediach uvádza, že videli, ako obžalovaný B. vzal poškodenému okrem cigariet aj drobné mince, je pravdepodobné, že sa celému skutku obe prizerali. Z týchto dôvodov nie je možné použiť výpovede týchto svedkýň ako objektívne dôkazy. Účasť svedkýň v blízkosti miesta činu potvrdzuje aj vypočutý svedok Q. F..

Vzhľadom na viditeľnosť na mieste činu (táto skutočnosť nepochybne vyplýva z vyhotovenej fotodokumentácie bezprostredne po čine) súd nemá žiadne pochybnosti o výpovediach poškodeného H. S., ktorý jednoznačne označil oboch páchatel'ov tak prezývkami ako aj menami. Je nepravdepodobné, že by ku skutku došlo tak, ako to popísal obžalovaný ml.E. G., že poškodený vôbec na zemi nebol, ale že pri prehľadávaní odevu stál. Je nepravdepodobné, že by poškodený sa nechal dvom páchatel'om voľne prehľadávať a následne vziať peniaze a ďalšie veci. Bezprostredne po čine poškodený odišiel na obvodné oddelenie miestnej polície, kde priamo označil oboch páchatel'ov a následne v krátkom čase boli predvedení.

Súd odmietol návrhy obhajcu na doplnenie dokazovania vykonaním vyšetrovacieho pokusu a znaleckými posudkami na skúmanie osobnosti poškodeného a obžalovaných a zadovážením správy od Obce Štítnik o verejnom osvetlení. Tieto dôkazy resp. návrhy na ich vykonanie súd vyhodnotil ako nadbytočné. Predovšetkým je nutné poukázať na to, že bola vykonaná dôkladná ohliadka miesta činu s previerkou výpovede na mieste samom, ktoré úkony nevzbudili žiadne pochybnosti a dávajú jasný prehľad o tom, kde malo dôjsť k činu a aká bola viditeľnosť v okolí miesta činu. Vzhľadom na jednoznačné výpovede poškodeného má súd za to, že nie je potrebné skúmať jeho schopnosť správne vnímať realitu a prežitú udalosť, pretože nič nesvedčí tomu, že by jeho schopnosti ovplyvnil alkohol alebo iné okolnosti. Pokiaľ ide o správu Obce Štítnik, táto bola riadne zadovážená a oboznámená. Ostatné navrhované dôkazy boli buď vykonané alebo sa nachádzajú v spisovom materiáli.

Na základe vykonaného dokazovania teda súd dospel k záveru, že na základe návrhu obžalovaného Violu obaja obžalovaní prenasledovali poškodeného, tohto na mieste činu sotili na zem, prehľadali ho a vzali mu vyššie uvedené množstvo peňazí a vecí. Týmto svojím konaním naplnili všetky zákonom stanovené znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, pretože použili proti inému násilie v úmysle zmocniť sa jeho vecí. Zároveň na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadli iného, čím naplnili aj zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva.

Konanie oboch obžalovaných je závažné pre spoločnosť, pretože úmyselným konaním narušili jej záujmy na ochrane slobody, ľudskej dôstojnosti, majetku a zásad občianskeho spolunažívania.

Obžalovaný V. B. je v mieste trvalého bydliska hodnotený všeobecne, t. č. nikde nepracuje. Vo výpise z evidencie priestupkov má zaznamenaných niekoľko priestupkov v priebehu roku 2017 až 2018. Doposiaľ bol 11-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 01.02.2019, ktorým mu bol pre prečin podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 04.04.2019 zamietol odvolanie obžalovaného. Menovaný sa t. č. nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený ešte v predchádzajúcom konaní.

Obžalovaný ml.E. G. je v mieste trvalého bydliska hodnotený tak isto všeobecne. T. č. nikde nepracuje. V minulosti sa dopustil viacerých priestupkov rôzneho druhu. Doposiaľ bol 3-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 11.11.2016, ktorým mu bol pre prečin podľa § 194 ods. 1,2 písm. a), b) Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov. Skúšobná doba uplynula dňa 13.05.2019.

Pri rozhodovaní o výmere a druhu trestov súd postupoval podľa zákonných ustanovení § 34, § 97, § 117 ods. 1,2, § 38, § 41 a § 42 Trestného zákona.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie ods. 4 nepoužije.

Obaja obžalovaní už boli v minulosti odsúdení pre zločin (obžalovaný B. rozsudkom Okresného súdu Rožňava 3T/189/2014 zo dňa 07.01.2015, ktorým mu bol pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a iné uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého výkonu trestu bol podmienenčne prepustený uznesením Okresného súdu Košice II. 6Pp/80/2016-24 zo dňa 19.10.2016 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 5 rokov, a obžalovaný ml.E. G. rozsudkom Okresného súdu Rožňava 3T/52/2016-231 zo dňa 13.05.2016, ktorým mu bol pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1,4 písm. b) Trestného zákona a iné uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov - výrok o treste bol neskôr zrušený v rámci ukladania súhrnného trestu). Na základe uvedených skutočností bolo potrebné základnú trestnú sadzbu odňatia slobody stanovenú zákonom (3 až 8 rokov) upraviť v súlade s ustanovením § 38 ods. 5 Trestného zákona (u obžalovaného V. B. 66 mesiacov, t.j. 5 rokov a 6 mesiacov až 8 rokov a u obžalovaného ml.E. G. 2 až 4 roky).

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za 2 alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať 25 rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

U obžalovaného V. B. bolo potrebné ukladať súhrnný trest, pretože teraz posudzovaný zločin a prečin spáchal skôr ako súdom I. stupňa bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok (3T/118/2018) za iný jeho trestný čin. Keďže v danom prípade ide o súbeh viac trestných činov spáchaných viacerými skutkami, z ktorých aspoň jeden je zločin, bolo potrebné postupovať aj podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona.

Podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať 7 rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby 2 roky.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia nepodmienečný trest odňatia slobody môže súd mladistvému uložiť len za podmienky, že by vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu mladistvého alebo vzhľadom na predtým uložené opatrenia uloženie iného trestu zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa tohto zákona.

V súlade s citovaným ustanovením súd u obžalovaného ml.E. G. upravil trestnú sadzbu znížením na polovicu a následne v súlade s ustanovením § 38 ods. 5 a § 117 ods. 1 na hranicu 2 rokov dolnej hranice. Pokiaľ ide o druh trestu, ktorý súd menovanému uložil, bolo prihliadnuté na skutočnosť, že obžalovaný ml.G. opakovane pácha trestnú činnosť, doterajšie opatrenia sa minuli účinku, pretože opäť spáchal úmyselný závažný trestný čin a v neposlednej miere aj na skutočnosť, že rodinné prostredie a vplyv rodičov nedokážu dôsledne zabezpečiť jeho nerušenú výchovu tak, ako je to žiaduce pre spoločnosť (rodičia odvedli svoje deti v nočných hodinách do pohostinského zariadenia, kde sa s nimi zdržali až do záverečnej hodiny). Preto súd dospel k záveru, že jedine nepodmienečný trest odňatia slobody môže zabezpečiť dostatočne tak účel trestu, ako aj prevýchovu obžalovaného.

U obžalovaného V. B. súd prihliadol na 1 priťažujúcu okolnosť - obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona). Pri akceptovaní vyššie uvedených pravidiel s prihliadnutím na osobu obžalovaného a najmä jeho doterajší život a trestnú činnosť, ale aj predchádzajúce odsúdenia, súd menovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby s tým, že tento trest vykoná v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin. Uložený trest odňatia slobody je súhrnný, pretože teraz posudzovaný čin spáchal skôr, ako v inej jeho trestnej veci bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Zároveň súd prihliadol aj na okolnosť, že teraz posudzovanú trestnú činnosť spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody (3T/131/2013).

Obžalovaný V. B. sústavne pácha úmyselnú trestnú činnosť. V minulosti už bol najmenej 2-krát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin. Vzhľadom na jeho doterajší spôsob života a ďalšie okolnosti s tým súvisiace, má súd za to, že sa nedá očakávať, že po výkone trestu povedie bez prijatia ďalších opatrení riadny život. Preto mu bol uložený aj ochranný dohľad, počas ktorého bude musieť dodržať všetky vyššie uvedené obmedzenia a povinnosti.

U obžalovaného ml.E. G. súd prihliadol na 2 poľahčujúce okolnosti. V konečnom dôsledku už ku koncu prípravného konania usvedčoval spoluobžalovaného a následne na hlavnom pojednávaní sa sám v celom rozsahu priznal k spáchaniu činu, ktorý mu bol kladený za vinu a svoje konanie oľutoval. Prejavil ochotu uhradiť spôsobenú škodu. Z týchto dôvodov súd menovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento aj oľutoval a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona - vzhľadom na svoj postoj v záverečnej fáze trestného konania svojou výpoveďou napomáhal k objasneniu trestnej činnosti. Zároveň však bolo prihliadnuté na 2 priťažujúce okolnosti, keďže obžalovaný mladistvý spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona) a bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona). Obžalovaný mladistvý spáchal posudzovanú trestnú činnosť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a z týchto dôvodov mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby s tým, že ho vykoná v ústave na výkon trestu pre mladistvých.

Poškodený H. S. si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu spôsobenej škody. Keďže súd nemal žiadne pochybnosti o takto uplatnenom nároku, uložil povinnosť obom obžalovaným uhradiť spoločne a nerozdielne spôsobenú škodu poškodenému vo výške 27,40 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.